El divendres vam encarregar a Sant Pere que regués una mica per netejar el bosc, però es va passar una mica massa. Malgrat tot el dissabte va sortir el sol i ens va permetre fer una bona excursió fins l'ermita de Sant Mateu; l'única que jo sàpiga en la que qualsevol pot tocar la campana. Entre tant els nen anaven fent fotos de coses petites i de paisatges i els adults anàvem fent la xerrada, així que els 5Km de pujada es van fer sense contratemps. Els paisatges van anar canviant de boscos i rierols fins a vistes panoràmiques de la costa del Maresme i Barcelonès, i per l'altre banda Montseny, Montserrat, la mola...

Vam dinar a l'ermita acompanyats d'un nombrós grup d'un Cau. Això i la pluja de la nit passada va imposar uns canvis en el programa, però l'estona de l'àpat va ser tranqui-la i agradable i ens va permetre afrontar la baixada descansats. Només els mes joves no van suportar la "gran caminada" del descens i van tenir que ser assistits pel cotxe de recolzament; això de la contemplació els hi està costant una mica als nostres joves ACA's.

Després del descansar el vespre ens deparava una sorpresa. Ja que disposàvem per nosaltres d'un ampli local amb vistes i en el que podíem fer el xivarri que volguéssim, abans de sopar el jove organitzador de l'ACA 31, en Gabriel, va aportar el seu gra de sorra (o potser més que un gra...) va accedir a venir amb el seu conjunt de música "Badocs" amb els seu 5 components: baix, guitarra, bateria, teclat (en Gabi) i cantant; tots entre 14 i 15 anys. I a més els pares dels nois que van ajudar a muntar tot el tinglado. Sobre el concert vosaltres mateixos ho heu experimentat, i els que no hi éreu ja us ho explicaran els altres ja que jo no soc el més indicat.

Després el sopar sorpresa amb una extensa i deliciosa varietat de tapes i montaditos que van fer la delícia dels nostres paladars.

Mentre sopàvem , en Santi, un amic músic i aficionat a fer de disc-jockey, ens va posar música per acompanyar el sopar i després per ballar.

El ball va se especialment divertit per aquells que miraven als que ballàvem; uns quants si que ens vam atrevir. Els joves son els que vam fer més exercici.... facial, rient de com ballàvem els pares. Però sembla que tothom s'ho va passar força be.

Al matí següent tocava fer el "golfo". Ens vam anar a fer un "bateig de golf". Vam descobrir que el golf no es tan senzill com sembla, i que es fa força exercici. Vam aprendre a encertar la piloteta i enviar-la ben lluny, i després a ficar-la en el forat; cosa gens fàcil. Van ser un parell d'hores ben distretes.

El temps va aguantar el suficient per poder dinar al aire lliure i fer la sobretaula, fins que un xàfec de mitja tarda ens va obligar a desfer ràpidament la paradeta. Val a dir que Sant Pere va ser generós i va respectar tota la sortida malgrat les dubtoses previsions.